

BŐSI HÍRMONDÓ

Bős Nagyközség Önkormányzatának lapja – Periodikum samosprávy obce Gabčíkovo
2007. június – jún 2007 VI. évfolyam/ročník

Csíksomlyón jártunk!

Negyvennyolc bősi polgár indult el pünkösöd előtt az önkormányzat autóbusszával a távoli Székelyföldre, hogy találkozzék az egyik testvértelepülés, Csíkszentmihály lakosságával, képviselőivel és közösen vegyenek részt az egyetemes magyarság egyik legszebb ünnepén, a csíksomlyói búcsún.

Fenes Iván polgármester szerint a hosszú, fáradságos utazást olyan baráti beszélgetések tették kellemesebbé, amelyekre nem mindig van idő odahaza. Nagy Anikó hivatalvezető a szívélyes fogadtatást emelte ki. A mintegy 2500 lélekszámú, négy falu alkotta adminisztrációs egységben nagy eseménynek számított a bősiek érkezése, akiket a családoknál szállásoltak el. A pénteki megérkezés és ismerkedés után szombaton Csíksomlyóra indultak a bősiek is. Mindannyiuk számára felejthetetlen élményt jelentett a több mint fél millió magyar látványa, akik a világ szinte minden tájáról érkeztek Máriát dicsérni. Folytatás a 2. oldalon

Zarándoklat a kegytemplomhoz

Archív felvétel

Csákyval ünnepelt Bős

Csáky Pál, a Magyar Koalíció Pártjának elnöke és Miklós László, volt környezetvédelmi miniszter is részt vett a május 6-án megrendezett Szent Flórián járási tűzoltóünnepélyen.

A vendégek fogadása a polgármesteri hivatalban kezdődött, ahol Fenes Iván polgármester, az Önkéntes Tűzoltók Testülete járási bizottságának elnöke köszöntötte a megjelent vendégeket: Czajlik Jenőt a járási bizottság igazgatóját, Mesterházy Józsefet, testvérvárosuk, Enese polgármesterét és küldöttségét, Nagy Béla járási pa-

Fenes Iván, a két vendég Csáky Pál és Miklós László társaságában

rancsnokot, Demián Istvánt, a bősi önkéntesek elnökét, valamint a környező települések első embereit. Ezután a tűzoltószertárnál tartottak gyülekezést, ahonnan rézfúvósok vezényletével indult a menet Szent Flórián, a tűzoltók védőszentjének szobrához, Bős kálváriadombjához. A szobor megkoszorúzása után az ünnepi szentmisét Józsa Attila helyi plébános celebrálta, a kálvária megszentelésének 100. évfordulója alkalmából. Az ünnepség-sorozat majálissal egybekötve egészen az esti órákig tartott.

A szerző felvétele

Undesser Tímea

Csíksomlyón jártunk!

Befejezés az 1. oldalról

A Csíksomlyói Segítő Máriának nagy faszobra a kegytemplom főoltárának díszeként áll magasan, Szent István és Szent László király szobra között. E kegytemplom helyén a hagyomány szerint az itt letelepült bencések építettek először román stílusú templomot. Arról nincs adat, hogy ők mikor távoztak, és mikor kerültek ide a ferencesek, akik ma is Csíksomlyón vannak.

Vendéglátóinktól megtudtuk, hogy Mária és a két király szobra eredetileg a ferencesek 1442-ben épült gótikus templomába készült. Amikor Mihály vajda zsoldosai Erdélyt dúlták, népet gyilkolták, a tatárok 1601-ben a templomot is elpusztították, de a szobrokat sem elégetni, sem elvinni nem bírták. Ezt az időt szemléletesen írja le Dávid Antal: Erdély nagy romlása című trilógiájában. A szobrokat az 1661. évi török-tatár dúlás sem pusztította el. Ezután 1664-ben épült újra a templom. A mai nagy barokk templom 1838-ban épült fel az omladozó régi helyén. Csíksomlyó virágkorát az 1661. évi dúlás utáni újjáépítések kezdte élni, amikor a székelyek egyik kultúrközpontjává fejlődött. Akkor elemi iskolát, tanítóképzőt, gimnáziumot, papnevelőt, posztó-

Félmilliónyan a nyeregben

Archív felvételek

gyárat alapítottak itt a ferencesek. Gábor Áron is ebben a gimnáziumban tanult. 1676-ban kezdett itt működni Kájoni János híres nyomdája. A búcsújárás 1567 pünkösdi-

jén kezdődött, amikor István gyergyóújfalui pap hálaadó körmenetet vezetett ide azért, mert akkor, május 15-én a székelyek a Hargita Tolvajos hágójában legyőzték János Zsigmond fejedelem seregét, aki a székelyeket jobbhágyosra taszította, és a templomnál lévő felirat szerint hitük elhagyására akarta őket kényszeríteni. István pap volt ennek a győzelemnek egyik legelkeesebb szervezője. Azóta gyarapodó számban jöttek ide minden évben a zarándokok.

A búcsú fő ünnepe pünkösdi szombatján van. Sokan már idén is pénteken megérkeztek és a szabadban virrasztva várták a Csíki havasok mögül felbukkanó napot. Helyi idő szerint délután egykor tartották a nagy misét annak a széles hágónak a gypén, amely a templom feletti, Jézus hegyének is mondott Kissomlyó, és az azon túl emelkedő 1035m magas Nagysomlyó erdős hegye között mélyed be. Ezt hívják nyeregnek.

Búszkén és meghiúsult zarándokokkal a bősiek, polgármesterük és Józsa Attila plébános úr vezetésével a színhely felé. Néhány órával később egy életre szóló élménnyel gazdagodva indultak vissza ők is, s áhítatukat, nemes érzelmeiket a hirtelen lezúduló jégeső sem árnyékolta be.

Egyhetes székelyföldi tanulmányútjuk során eljutottak a történelmi

Magyarország ezeréves határkövéig, Gyimesbükkön pedig a csángók gyönyörű népviseletében és ízes, olykor archaikus beszédében gyönyörködtek. Jutott idő a baráti beszélgetésekre is, melyek során a vendéglátók elsősorban az uniós tagsággal kapcsolatos tapasztalataikról faggatták a bősieket, akik búszkén számoltak be nekik arról, hogy nagyközségükben brüsszeli hozzájárulással újították fel iskolájukat, tornatermüket, s már készíti a további projekteket is. André Mihály és Fenes Iván, a két polgármester a további együttműködés lehetőségeit vázolta fel. Annyi már bizonyos, hogy a Csíkszentmihályi Törökvis labdarúgó csapata lesz az egyik díszvendége a szeptember eleji bósi napoknak.

Barátok között az idő is sokkal gyorsabban repül. A Székelyföldön töltött öt nap egy röpke pillanatnak tűnt csupán. Még egy istenhez, kézfogás, ölelés, búcsúcsók és indulni kellett hazafele. A népművészeti alkotásairól világhírű Korond rövid időre még megállt a külföldi busz, aztán már valóban a Csalóköznek vette az irányt. Emlékezetes napokat töltött a negyvennyolc bósi Székelyföldön. Terveik szerint két év múlva ugyanilyen színvonalon és testvéri szeretettel viszonzák majd a csíkszentmihályiak szíves vendéglátását.

szj

Több zarándok korhű egyenruhákban érkezett

Százéves a bőszi kálvária

Felemelő érzés nagyközségünk önkormányzata nevében útjára indítani Józsa Attila plébános úr könyvét, bekapogni ezzel a tartalmassal a bősiek és más olvasók lakásának ajtaján és lelkében. Zajos, rohanó világunkban szellemi oázist nyújt, értékrendünket és hitünket erősíti ez a mű, amelynek a szerzője tudatosan építkezik. Tágabb összefüggésben láttatja eleink tisztelét és elismerést érdemlő tettét. Először a jeru-

zsálemi kultusz kialakulását eleve-níti fel, majd a magyarországi kálvária történetét mutatja be. Így jut vissza Bősre, az eredeti témához, hogy immár történelmi tényekkel felvértezve sorolhassa a világ és a magyarság keresztény értékei közé a centenáriumát ünneplő kálváriánkat. Gazdag forrásanyaga és a felsorolt szakirodalom révén mi is megbizonyosodhatunk arról, hogy száz évvel ezelőtt milyen értékes mű született Bösön. Azóta itt tart-

juk a kálváriabúcsút és Szent Flórián ünnepét, itt béralkoznak gyermekeink, unokáink, itt szentelték fel nagyközségünk zászlaját és címerét, s itt tartjuk meg évről évre májusban egyik legszebb közösségi rendezvényünket. Szellemi és anyagi gyarapodásunk egyik maradandó jelképe, egyszersmind hitünk bástyája is a helybeliek több generációja révén őrzött, gondosan ápoltságát, ahova hétköznapijaink során is eljárnak erőt, hi-

tet, s ha úgy adódik, vigaszt méríteni további életünkhöz. Valamennyi bőszi polgár nevében ezúton is hálás szívvel mondunk köszönetet a szerzőnek értékes vállás -és helytörténeti munkájáért, amellyel újra felragyogtatta eleink hitét és szorgalmát. Legyen ez a könyv egészséges lokálpatriotizmusunk kiapadhatatlan forrása, egyszersmind erkölcsi irányító a bősiek mai és elkövetkező nemzedékei számára. Fenes Iván

Ahol a múlt és a hit erőt ad

Józsa Attila plébános urat a százéves bőszi kálváriáról írt kitűnő könyvéről és lelképásztori munkásságáról kérdeztük.

> Milyen céllal és elhatározással látott neki a helytörténeti könyv megírásának?

– Gyermekkorom óta vonzanak a helyi szakrális alkotások. Szülőfalumban, Nagymácsédon és a környékén, Gányon, Kismácsédon, Diószegen kerékpárral kerestem fel és vettem számba az ottani emlékeket. A keresztfákat, a Szűz Mária-szobrokat és egyéb műveket. Volt egy füzetem, oda jegyeztem be a legfontosabb tényeket. Amikor 2002

őszén Bősre kerültem, örömmel tapasztaltam, hogy mennyi értékes szakrális emlék található itt. Aztán már körvonalazódott a bőszi kálvária centenáriuma, ezért ezt a témát igyekeztem feldolgozni.

> Könyvében érdekes és tartalmas kitekintéssel is szolgál. A helyi kálvária történetét tágabb összefüggésekbe ágyazza be. Nagy munkát jelentett a szükséges források és a szakirodalom felkutatása?

– Aki szeretettel lát munkához, annak ez nem okoz sem gondot sem fáradságot. Kiváló szakkönyvek álltak a rendelkezésemre, amelyek közül Liszka József alapművét említ-

tem, amelyet a dél-szlovákiai szakrális kismélekről írt. Rendkívül értékes a magyar szakirodalom is, s valóságos kincsbányának számítanak a helyi plébánián őrzött dokumentumok és más értékek.

> Ezek közül melyek a legértékesebbek?

– Nem szeretnék rangsorolni, hiszen a maga nemében minden dokumentum érték. Mégis megemlíteném az 1625-ben készült, bibliafordítást tartalmazó könyvet, amelyet jelenleg Pozsonyban restaurálnak. Káldy György, a neves jezsuita szerzetes és szentírásfordító érdekes jegyzetei is megmaradtak. Ezekben Szenci Molnár Albert bibliafordítá-

sához fűz jegyzeteket. Értékes a több évszázada készült miseruha is, s nagy érdeklődéssel olvasom elődeim ránk testált feljegyzéseit. Nyilván sok fontos emléket őriznek az esztergomi érsekség levéltárában is, ahol szintén szeretnék kutatni.

> Ezek a tervek már új könyv megírását jelentik?

– Egyelőre nem, de annyi tény, hogy a kutatást nem hagyom abba. Szeretném számbavenni a már említett helyi szakrális kisméleket, keletkezésük történetét és a hozzájuk fűződő tudnivalókat pedig megmenteni a feledéstől. Azt majd az összegyűjtött emlékek és más körművek döntik el, hogy újabb könyvet vagy tanulmányt írjak-e.

> Fél évtizede végzi a lelképásztori szolgálatot a nagyközségben. Hogy érzi magát Bösön?

– Nagyszerűen, mert olyan településen végezhetem a munkám, amely a múltjából és a hitéből erőt merít a mindennapok nem könnyű körülményei közepette. Életrevaló, szorgalmas polgárok laknak itt, akiknek a nagy többsége a hitélet fontosságáról sem feledkezik meg. Szeretném, ha a fiatalok is követnék szüleik, nagyszüleik, elődeik példáját. Ezért is vezettük be péntekenként a családi misét, ahova azoknak a gyermekeknek a szüleit hívtam meg, akiket az elmúlt öt esztendőben kereszteltem meg. Eljötték többen és a szentmise után tartalmas beszélgetést folytattunk a plébánia-kertben. Vannak értelmes ministránsaink is, így hát elmondhatom, hogy szolgálatomat igazán jó körülmények között végezhetem, amelyek megteremtésében sokat köszönhetek a helyi önkormányzatnak és személy szerint a polgármester úrnak.

Plébános úr a ministránsokkal

Archív felvétel

Szórakozva vetélkedtek

Bodó Evelin, Both Gergely és Bertalan Bence az Amade László Magyar Tannyelvű Alapiskola versenyzői az I. kategória győztesei

Hazai győzelemmel végződött a június 4-én megrendezett „Nyelv-helyességi vetélkedő”, amelyet az idén is a Nagy Anikó vezette Csemadok helyi szervezete hirdetett meg.

A vetélkedőnek már hagyományai vannak, hiszen idén nyolcadszor sikerült a háromfős csapatokat összeverbuálni a bósi, felbári, valamint a pozsonyeperjesi alapiskolák felkészítő pedagógusainak. A versenyre összesen kilenc csapat nevezett be. A két kategóriában meghirdetett versenyen a hazaiak kategóriánként négy csapattal indultak. Természetesen mindkét korosztály (5–6-osok, 7–8–9-esek)

más jellegű, tudásszintjüknek megfelelő kérdéseket kapott. Az általános, főként nyelvhelyességi kérdésekre igazából külön készülni nem lehetett, a sikeresség érdekében szükség volt kreativitásra, logikai képességre, és megfelelő tárgyi tudásra is. A vetélkedő első részében szóbeli feladatokat kaptak a gyerekek, a második részben pedig írásban kellett adniuk a helyes megoldásokat. A háromtagú zsűri tagja Csörgő Árpád, Haluska Viola, a somorjai Madách Imre Gimnázium tanára – aki egyben a bíráló bizottság elnöki tisztjét is betöltötte – valamint György Mária, a helyi alapiskola egyik pedagógusa volt. A zsűri elnöke, aki Bősön született,

Kántor Réka, Németh Dominika és Csörgő Szabolcs (balról jobbra) a II. kategória második helyezettjei

Csörgő Árpád, Haluska Viola és György Mária (balról jobbra) a három zsűritag

A szerző felvételei

már hetedik éve segít a vetélkedő megrendezésében. Üdvözlő beszédében hangsúlyozta az anyanyelv iránti szeretet szükségességét, ahogy ő fogalmazott: „a legszébb, amit kaptunk, édesanyánk nyelve, amely az utolsó lehetőségig elkísér minket”. A beszédet követően a diákok nekiláttak a kérdések megoldásának, amelyre minden fordulóban mindössze két percük volt. A feladatok során a kisebbeknek a kijelölt szavak elé olyan betűt kellett írniuk, amelyek minegyike egy újabb értelmes szót eredményez. A nagyobbaknak olyan közös utótagot kellett találniuk a megadott három szóhoz, amely

mindháromhoz kapcsolható. A legjobban teljesítők az I. kategóriában a bósi gyerekek lettek: Bodó Evelin, Both Gergely és Bertalan Balázs Bence. Másodikként szintén az Amade László Alapiskola diákjai végeztek: Rákóczi János, Bodó Viktor és Lukács Emőke. Ennek a kategóriának a bronzérmesei a várkonyi Méhes Anna, Zeleniczki Mónika és Cséfalvay Dávid. A második kategóriában a pozsonyeperjesiek végeztek az első helyen, másodikok lettek a hazaiak: Csörgő Szabolcs, Kántor Réka és Németh Dominika. Harmadik helyen szintén a pozsonyeperjesi csapat három diákja végzett.

Undesser Tímea

Középpontban az óvodák

Fő napirendi pontként hangzottak el az óvodák tevékenységéről szóló beszámoló

A szerző felvétele

Május 17-én tartotta Bős Nagyközség a soron következő képviselő-testületi ülését, ahová Fenes Iván, polgármester pár perces késéssel, egyenruhában érkezett. Az Önkéntes Tűzoltók járási elnökeként egyenesen Zsolnárról érkezett, ahol Demián Istvánt, a bósi önkéntesek elnökét rangos kitüntetéssel jutalmazták.

A plénumot kérvények elbírálásával kezdték, amelyek nagy részét az előterjesztett javaslat alapján fogadtak el, illetve egy kérvényező, az Árpád Hotel bérlőjének kérelmét halasztották el – kötötték feltételekhez. A Zöldfa utcában szeretett volna telket vásárolni egy kérvényező, ahol két szomszédos telek a Slovak Telecom tulajdona, egy pedig a köz-

ségé. Nem támogatták ennek a teleknek az eladását, mert még végig kell gondolni, később mire tudná használni maga a község ezt a területet. Az ülés további részében az ott működő óvodák igazgatóinak éves beszámolóját hallhattuk. Fenes Iván elsőként megcáfolt minden olyan híresztelést, hogy bármelyik óvodát is szándékukban állna bezárni – mint mondta, ha ez idővel bekövetkezne, akkor sem kósza híresztelésekből tudják majd meg a lakosok, hanem saját maga jelenti ezt be. De hozzátette: egyelőre erről szó nincs. Inkább vállalja a község a fenntartásukhoz szükséges pluszköltségeket, hiszen tudvalevő, hogy a gyerekszületések aránya országosan demográfiai csökkenést mutat. A szlovák tan nyelvű óvodába jelen-

leg nyolcvankét gyerek jár, nyolc szakképesített pedagógus foglalkozik velük. A Komenský utcai magyar nyelvű óvodába jelenleg harminchat gyerekekkel, négy óvónó foglalkozik két csoportban. Szeptembertől itt a létszám enyhén növekedést jelez – negyvenkét gyerekkel számolnak. A Temető utcai magyar óvodában negyvenhat kisgyerek jár, négy pedagógus foglalkozik velük két csoportban. Mindegyik intézményről elmondható, hogy szorosan együttműködnek a községi hivatallal, a szülőkkel, s igyekeznek mind jobb feltételeket nyújtani a majdani iskolakezdéshez. A polgármester elmondta, minden szülőnek joga van eldönteni, hogy milyen nyelvű óvodára bízta gyereke nevelését, ám kihangsúlyozta az anya-

nyelven történő oktatás fontosságát. Következő napirendi pontként szerepelt a tavaly augusztus környékén elkezdett huszonhárom bérlakás ügye. Összesen több, mint százhatvan kérvényt nyújtottak be a községi hivatalba a bérlakást igénylők. Ebből a megszabott feltételek kiírása után már csak harminchat potenciális bérlakástulajdonos maradt s közülük csak huszonhárom felelt meg az előírt feltételeknek és követelményeknek. Ők valószínűleg októberben költözhetnek majd be új otthonukba. Öröklakások építését tervezik, ezekre eddig kilenc jelentkező van. A kétszintes lakásokat a somorjai BALA Rt. egyik leányvállalata építené, akik a nyár folyamán meg is kezdik a munkát.

Undesser Tímea

Ajánló!

Június 16-23.:

Nyílt nemzetközi sakkverseny rendeznek – Open Gabčíkovo.

Június 30.:

„Futónyúl” emlékverseny Vasmera Tibor sportlövő halálának első évfordulója tiszteletére.

Július 1.:

Csemadok járási ünnepély – szövetségi nap a bósi parkban.

Július 21.:

Nosztalgia buli a kultúrházban
Július 22.: Nagyszabású diszkóbál a kultúrház előtti parkolóban

Szeptember 1.:

Bósi napok – 16.00. – 19.30.: Helyi zenekarok, szőlőénekesek fellépése, II. gulyásfőzőverseny, I. halászléfőzőverseny; 21.00: KORAL – élő koncert; 22.30: Reggelig tartó utcabál

Szeptember 2.:

Bósi napok – 16.00: Csemadok rendezésében a Kék Duna vegyeskar fellépése, karate, kempő bemutatók, néptánc-csoportok, valamint a tánc és tornastúdió fellépése, délutántól rétecssütő-verseny; 20.00: ...Halkan felsír a tárogató – Vesztergán Miklós hangszeres fellépése. 21.00: Nótáest, ahol fellép többek között Dóka Zsuzsa és Bósi Szabó László is. 22.30: Zenés tűzijáték.

(und)

Emlékezés, ecsettel

SOMORJA – Csörgő Zsuzsa ismert csallóközi természetfestő munkáiból nyílt kiállítás az elmúlt napokban a Zalabai Zsigmond Városi Könyvtárban. A bósi származású, jelenleg Dunanszerdahelyen élő és alkotó festő a különböző technikával készült s immár több mint fél-száz hazai és külföldi kiállításon bemutatott képein a még fellelhető és értelemszerűen megőrzendő ősi állapotában igyekszik megragadni a csallóközi, elsősorban a Duna menti táj természeti szépségeit. A kiállítást Öllös László politológus, a könyvtárat működtető Fórum Intézet elnöke nyitotta meg, s kiemelte a nyarait még minden évben Bősön, a természetközelségben töltő Csörgő állhatatos alkotói törekvéseit. Amit egyébként a nagyközség képviselő-testülete is méltányolt, amikor néhány éve a falu díszpolgárává fogadta a természetfestőt. Nem kisebb személyiség társaságában, mint Habsburg Ottó, a Páneurópai Unió elnöke. (bejő)

Nagyközségünk egyik díszpolgárát Somorján Öllös László, a Fórum Kisebbségtudományi Intézet elnöke köszöntötte

Archív felvétel

Újszülöttek – Novorodenci

Kőszeghy Szabolcs, március 14.; Vida Viktor, március 28.; Fenes Boglárka, március 30.; Jurcinová Emma, április 6.; Csóka Filip, május 7.; Vida Norbert, május 16.

Házasságot kötöttek – Zosobáši li sa

Bugar Szilárd – Mészáros-ová Melinda, április 14.; Zsemlye Zolt – Kozmér-ová Veronika, április 21.; Edmár Zolt – Hromad-ová Anita, április 21.; Mgr. Egreczky Alexander – Csehová Angela, május 5.

Elhaláloztak – Zomreli

Schweiger Imrich, március 4.; Bíró Ladislav, március 29.; Kántor Imrich, április 6.; Kovács-ová Júlia, április 6.; Filkó-ová Eleonóra, április 16.; Bodó Ladislav, április 18.; Darnaiová Viola, április 19.; Derzsiová Mária, április 21.; Vasmera Ladislav, április 23.; Brezovská Mária, április 24.

(–)

Gondoskodás és szeretet

Intézményünk 110 olyan nyugdíjas számára nyújt teljes ellátást, akik vagy szociális, vagy egészségügyi okok miatt kérik önkéntes elhelyezésüket az otthonban.

Alkalmazottaink idén is teljes igyekezetükkel megpróbálják számukra helyettesíteni azt, ami az életben a legfontosabb: a családot, a jó szomszédokat, barátokat. Lakóink többnyire akkor kerülnek hozzánk, amikor az otthoni környezetben már képtelenek ellátni önmagukat és gondozásra szorulnak. Elmondhatom, miután ide kerülnek, intézményünkben fokozatosan javul az egészségi állapotuk. Nyitott intézmény vagyunk, tehát a családtagok bármikor meglátogathatják hozzátartozójukat. Az itt elvégzett munka nehéz, és nem is látványos. Hiszen minden lakó más, más az életútja, mások a szokásai – van akinek kevés is elég ahhoz, hogy elégedett legyen, mások pedig a teljesített kívánság ellenére is elégedetlenek. Az

idős emberek szeretetét itt minden dolgozó magában hordozza, s jó látni, hogy a munkánkban van értelme. Továbbra is minden erőnkkel védeni fogjuk lakóink érdekeit, tovább építjük jó hírnevünket. Igyekszünk szélesíteni szolgáltatásainkat a szobák otthonosabbá tételével stb. Nyugdíjasaink romló fizikai állapota megkívánja a nagyobb adag türelmet és a mélyebb emberi érzéseket. Sokan közülük már immobilisek és különböző zavarokkal küszködnek. Összesen 45 férfi és 65 nő van jelenleg intézményünkben. Átlagéletkoruk 78,3 év. A legidősebb lakosunk 96 éves, a legifjabb 50. Közülük 44-en tartósan ágyhoz kötöttek. Kilencven olyan lakó van, aki alapvető szükségleteinek elvégzéséhez másik személy segítségét igényli. Életünkben különleges helyet foglalnak el a helyi katolikus plébános látogatásai, a szentmisék az otthon éttermében, valamint a református egyház képviselőjének rendszeres látogatásai. A magas kort megélt ot-

thonlakók iránti tiszteletünket ünnepekkel fejezzük ki, megünnepeljük a jubileumokat és a születésnapokat is. Rendszeresen találkozunk más, a környék szociális ellátást nyújtó intézményeivel is. Az ellátás színvonalának emeléséhez nagyban hozzájárulnak a különböző szponzori adományok és támogatások, melyek segítségével felújítottuk az otthon belső terét, ágyakat, székeket, asztalokat, szekrényeket, konyhabútort vásároltunk. Fontos beruházásunk volt továbbá a szociális helyiségek (fürdőszobák, toalett) modernizálása, és megoldottuk a már elavult állapotban lévő vízvezeték felújítását is. Elektronikai felszereléseket vásároltunk: elektromos tűzhelyet, kemencét, automata mosógépet és többfunkciós takarítógépet. Idén fejezzük be a kis teherfelvonó rekonstrukcióját is. Végül szeretnénk megköszönni minden bósi lakosnak és az önkormányzatnak a nyugdíjasoknak nyújtott segítséget. Tóth Éva, igazgató

Intézményeink – mérlegen

Március végén a helyi önkormányzat a helyi oktatási intézmények tevékenységét felvázoló beszámolókat hallgatott meg.

Az intézmények igazgatói beszédekben vissza-és előre is tekintettek. Értékeltek tavalyi munkájukat, a

költségvetés teljesítését, s felvázolták idei elképzeléseiket is. A határozatok teljesítésének ellenőrzését Nagy Anikó hivatalvezető ismertette. Felhívta a figyelmet a falufejlesztési terv mielőbbi kidolgozásának fontosságára. Az ülés további részében a község felé benyújtott

kérvényekről határoztak a képviselők, általános érvényű rendeletet hagytak jóvá, valamint szó esett arról a huszonhárom bérlakásról is, amelyek építését tavaly augusztusban kezdték el, és idén októberben szeretnék befejezni. Kiderült az is, hogy a lakbér összege attól is függ

majd, mennyibe kerül a szükséges közművek kiépítése. A helyi Szentháromság szobor rekonstrukciós munkálatairól is szó esett, amelyet Pozsonyban újítanak fel és vélhetően jövőre kapja vissza eredeti szépségét.

Undesser Tímea

Megfelelni a kihívásoknak

Iskolánk nyitott intézményként működik nagyközségünkben. A 2005/2006-os tanévet felújított iskolában kezdhettük. Általános-ságban azonban elmondható, hogy nem csak külsőleg szépült meg az iskola, mert az oktatás is egyre színvonalasabb.

Sajnos, a tanulói létszám mindezek ellenére csökken. Iskolánkat a múlt tanévben 441 diák látogatta, míg a 2006/2007-es tanévet csupán 420

tanuló kezdte meg. Jelenleg 19 osztályban folyik az oktatás, 31 pedagógus foglalkozik a tanulókkal. Gondoskodunk a diákok tanítás utáni elhelyezéséről is, két csoportban működik az úgynevezett iskolai klub. Nagy hangsúlyt helyezünk növendékeink szabadidejének hatékony kihasználására is. Délutánonként 19 szakkör működik, ahol a diákok átadhatják magukat kedvteléseiknek. Szorosan együttműködünk a község önkormányzatával –

amelytől sokrétű támogatást kapunk –, továbbá a helyi óvodákkal és iskolákkal, valamint a helyi társadalmi és kulturális szervezetekkel. Tanulóink rendszeresen fellépnek a különböző községi rendezvényeken, látogatják a nyugdíjasotthon lakóit, akiket saját kezűleg készített ajándékokkal lepnek meg. Sikeresnek mondhatjuk magunkat a különféle versenyeken, megmérettetésekben is. Elmondhatjuk, szerencsések vagyunk, hiszen a tava-

lyi iskolaévbén felújíthattuk az iskola tornatermét is. Erre több, mint 3 millió koronát fordítottunk az Oktatásügyi Minisztérium, a községi hivatal, valamint az intézményünk szülői szövetségének és a Gyermekünkért Alapítvány odaadó segítségével. Végezetül pedig köszönjük azoknak, akik az oktatás színvonalának emeléséért önzetlenül segítenek: szponzoroknak, az önkormányzatnak valamint a szülőknek. Sebő Renáta, igazgatónő

Csökkenés után növekedés

A 2006-os évet kisebb aggodalommal indítottuk, mivel az előző évekhez képest a tanulók létszáma valamelyest csökkent. Ez a változás az állami támogatás csökkenéséhez is vezetett.

Köszönettel tartozunk a községi hivatalnak és a képviselő-testületnek, hogy tavaly is zavartalanul működhattunk. Januárban intézményünket 266 tanuló látogatta (ebből zenei tagozaton: 108, képzőművészeti tagozaton: 56, tánc tagozatunkon: 102 diák). Az oktatást hat állandó, és négy külsős tanerővel biztosítottuk be. Szeptembertől aztán a tanulói létszám 283-ra emelkedett, amely kedvezően mutatkozott meg a költségvetésünkben is. Tavaly rekonstrukciós munkálatok zajlottak iskolánkban, ezeket elsősorban a tandíjból és a bérleti díjakból fedeztük. De szponzorok is segítettek a felújítást, amelynek egy részét önerőből végeztük el. Terveink közt szerepel továbbá a nyílászárók cseréje is, hiszen azok mér meglehetősen rossz állapotúak. Eddig két helyiségben már meg is történt az ablakcsere. A speciális iskolát áthelyeztük a földszintre, így felújíthattuk a volt tanügyi hivatal asztalosműhelyeként szolgáló helyiségét is. Az ott lévő másik termet is rend-

behoztuk, ahol a kempósok kaptak helyet. Folyamatban vannak az emeleti termek felújítása is. A kinti garázs épületéből szeretnénk a ze-

netagozat módszertani termét az épületbe elhelyezni, így a felszabadult garázsépületet esetlegesen bérbe adhatná a községi hivatal,

amely összegből biztosítani lehetne intézményünk 2007-es év költségvetését – ami már most elmondható, hogy közel 160 ezer koronával magasabb, mint a tavalyi. Ami az oktatói munkánkat illeti, pedagógusaink nagy odafigyeléssel és odaadással gondoskodnak a gyerekek harmonikus fejlődéséről. A zenei tagozaton minden diákunknak egyénre szabott tervet dolgozunk ki, így próbáljuk megszerettetni és megismertetni minél több gyerekkel ezt a csodálatos művészetet. Számos lehetőségünk van a fellépésekre, bemutatkozásokra. Folyamatosan koncerteket, kiállításokat szervezünk a képzőművészek saját alkotásaiból, rendszeresen lépnek fel táncosaink. Itt említhetném meg kimagasló eredményüket, amit az Olaszországban, Rimini-ben megrendezett modern táncok világbiennáléján értek el. Különböző formációkban lettek a másodikok, harmadikok, ötödikek, és még sorolhatnám a szép helyezéseiket, amikkel hazatértek. Ugyanannyire volt sikeres a bábolnai szereplésük is. A képzőművészet terén szeretném kiemelni Vida Péter nevét, aki a Banská Bystricán megrendezésre került szlovákiai versenyen az 1421 induló közül jutott be az első tizennyolc közé. Ilka Gabriella, igazgatónő

Az óvoda nagy hangsúlyt fektet a gyerekek testi és lelki fejlődésére

Korszerűbb körülmények

Megtiszteltetés, hogy ma itt Önök előtt számolhatok be az ugyan jobb idők után áhítózó Temető utcai Magyar Tannyelvű Óvoda csaknem tíz hónapos tevékenységéről, sikereiről, kudarcairól. Szeptember 26-án községünk önkormányzatának képviselői megtisztelték óvodánkat, részt vettek a szülői munkaközösség első értekezletén.

„Az uniós pályázatokból az Önök óvodáját is tervezzük felújítani a közeljövőben. Ám addig nagyon sok türelemre, összefogásra van szükség saját kis portánkon. Dacoltan a körülményekkel és tegyenek meg mindent nemzetiségi oktatásunkat illetően. Tegyen érte szülő, tanító, intézményfenntartó egyaránt” – csengenek még most is fülemben a polgármester úr szavai. Kétségtelen... „nem elég a jót akarni, de tenni, tenni kell!” S mi, a szülőkkel karöltve tettük is a dolgunkat. Ennek ékes bizonyítéka,

hogy a Csörgő család közreműködésével – a JK Slovakia és a SlovDan nálunk üzemelő dán vállalkozók jóvoltából óvodai asztalok, székek, játékok és didaktikai segéd-eszközök jutottak birtokunkba csaknem 50 ezer korona értékben. A karácsonyi ünnepeket a Határon Túli Magyarok Szervezete, a Rákóczi Szövetség, a Csehországi és Szlovákiai Magyarok Szövetsége, a Célalap dunaszerdahelyi kirendeltsége, a COOP-Jednota Fogyasztási Szövetkezet, valamint a bőszi református gyülekezet által adományozott gazdag télapó csomagjai és vásárlási utalványai tették felejthetlenné. Örömmel kezdtük az új esztendő is. A szülők DVD-lejátszóval kedveskedtek gyerekeinknek, sőt egy rég áhított hordozható számítógépet is vásároltak óvodánk részére. Azt hiszem, hagyományt teremtettünk az immár harmadik alkalommal megrendezett jótékonyági óvodabálunkkal is, melyet az önkormányzatunk kívül

idén 75 helyi vállalkozó is támogatót adományokkal. Az ebből befolyt összeget óvodánk épületének korszerűsítésére szánjuk. Mindenkinek köszönet érte! Közhasznú munkával megkezdjük az óvoda udvarának rendbetételét, mindkét homokozót megtisztítottuk. Megavittattuk a csengőket és két új lámpát is felszereltünk. Örömmel mondhatom, hogy megkezdjük a kerékpárpálya megépítését is. Rendszeres szervezünk hulladékgyűjtést, ami nemcsak a tudatos környezetvédelemre való nevelés része, de az abból befolyt összeget is gyerekeinkre tudjuk fordítani. Említésre méltó továbbá az Amade László Alapiskolával, a művészeti alapiskolával való szoros együttműködésünk. Kapcsolatunkat főleg a „nyitott napokon” van alkalmunk elmélyíteni. Óvodánk adott helyet a Darnay Barnabás által irányított karate klubnak, de itt leltek otthonra például a Tőzike gyermek, és az Aranykert felnőtt

népitanácsok is. Három hónapig itt működött a „Mamaklub” is, megszűnése után irodai eszközökkel, bútorokkal, játékokkal gazdagodott intézményünk. Aktív részesei és segítői vagyunk a Csemadok szervezte munkájának, két óvónőnk a Kék Duna Vegyeskar tagja. Óvodásaink rendszeres fellépői a különféle művelődési házban szervezett rendezvényeknek is. Kapcsolatot ápolunk a szaktanácsadókkal, gyermekorvosokkal is. A 2006/2007-es évben két csoportban 46 gyerekkel négy szakképesített pedagógus (Csörgő Mária, Varga Elvira, Húsvéth Veronika, Tatai Erzsébet) foglalkozik. Kiemelt figyelmet szentelünk a szociálisan rászoruló, iskolai halasztást igénylő, valamint integrált nevelési formában részesülő gyerekek iskolába való előkészítésére. Bizakodva nézünk a jövőbe, hiszen ősztől a tanévet 52 kisóvadás kezdi majd el.

Csörgő Mária, igazgató

Értékrendet formálunk

Óvodánk közös épületben tevékenykedik a szlovák nyelvű intézménnyel. Két osztályban 36 kisgyerek jár. Négy szakképesített pedagógus foglalkozik velük. Az előző iskolai évben kilencen hagyták el óvodánkat, s kezdték meg alapfokú tanulmányaikat.

Idén három óvodásunk kezdi meg az első évfolyamot eddig kilenc gyereket írtattak be intézményünkbe, így a 2007/2008-as tanévet 42 gyerekkel kezdjük. Egész napos gondoskodást biztosítunk a két és hét év közötti gyerekeknek. A szülők igényeit szem előtt tartva lehetővé tesszük a félnapos óvodai látogatást is. Munkanapokon reggel fél héttől délután öt óráig biztosítjuk a kicsik ottlétét. A nyári szünidő alatt intézményünk hat héttől nem üzemel, ilyenkor töltik a pedagógusok nyári szabadságukat. Az épületben ilyenkor zajlik a nagytakarítás, fertőtlenítés. Gyerekeket egész év folyamán szívesen fogadunk. Előnyben részesülnek azok a gyerekek, akik halasztást kaptak az iskolába történő látogatás alól. A szülő vagy a gyerek tör-

vényes képviselője köteles hozzájárulni a kiadások költségéhez. Ez havi 150 koronát jelent. Az ebből befolyt összeget tanszerekre, valamint karbantartási munkákra fordítjuk. Ha a gyerek az óvodában étkezik, napi díjat fizet a szülő, ami 27 koronát jelent. Ez tartalmazza a tízórait, ebédet, uzsonnát. A társadalmi fejlődéssel mindannyiunknak együtt kell haladnia.

De nem szabad elfeledkezni a gyökereinkről, ezért oktató munkánkon keresztül ápoljuk hagyományainkat, környezetünk elfelejtett szokásait. Jeles napokon a népszokásokon, a népi mesterségeken keresztül próbálunk olyan szellemiséget kialakítani, ahol a gyerekek szeretetteljesen, felszabadultan fejlődhetnek, s akik szilárdan kapaszkodnak gyökereikhez. Feladatunk tehát a hagyományörzés, a népi kultúra ápolása, s azoknak az értékeknek a megtartása, amelyek a folklórban megőrzendők. Így a modern világgal ötvözve él tovább a népi kultúra. Az oktató-nevelő munkánk során a következőket valósítottuk meg: a csoportszobákban a játékhöz színteret alakítottunk ki, mint az ál-

landó és a variálható kuckó, mesesarok puha párnáskákkal, mesefotellel, kincsesládával, és élősarokat a természet kincseinek gyűjteményével. Praktikus, esztétikus játékszereket vásároltunk. A belső teret csak természetes anyagokból alakítottuk ki: nádból, fából, gyapjúból.

Az udvart is ennek megfelelően csak fából készült játékokkal egészítettük ki. Ezek nemcsak funkciójukban, de a fejlesztő hatásukban is kiemelkedők. Meggyőződés, hogy egy óvoda csak akkor működik jól, ha a családok életét könnyebbé képes tenni. A családi életet tisztelőtlen tartja, nem avatkozik bele, de a felelősséget teljes egészében nem ruházhatja rá a szülő az óvodára, hiszen a gyerek intelligenciája, érzelmi élete, viselkedése, szokásai főként a családi minták szerint formálódnak. Ebben tud az intézmény segíteni, megerősíteni azt. Nyitott napokat szervezünk, ahol a szülő nem passzív szemlélő, hanem tevékeny résztvevője a foglalkozásoknak. Közös kirándulásokat szervezünk a szülőkkel úgy itthon, mint külföldön. Legutóbb például Visegrádon jár-

tunk, ahol a Visegrádi Szent György Lovagrend lovagai kalauzoltak minket a nap folyamán. A nap fénypontja volt a lovagi torna és a palotajátékok bemutatása. Az iskolával tartalmas napi kapcsolatra törekszünk, hogy a majdani iskolások zavartalanul léphessenek az iskola intézményébe. Közös programokat szervezünk: kölcsönös óvoda, illetve iskolalátogatásokat, színházi előadásokat nézünk meg közösen, közösek a gyermeknap rendezvényeink is. A gyermek megfelelő fejlődése érdekében kapcsolatban állunk gyerekorvossal, logopédussal, pszichológussal is. Hálások vagyunk azoknak a magánvállalkozóknak is, akik óvodánkat évről-évre támogatják.

Célunk, hogy szeretetteljes, biztonságot adó, érzelmegazdag, családias hangulatú intézmény legyünk továbbra is, amely tartást és önállóságot ad gyermekeinknek. Fontos, hogy megismerjék és tudják értékeiket éppúgy, mint hiányosságait. Ezeket értékelje természetesen, s lelki feszültség nélkül fogadja is el.

Nagy Ildikó, igazgató

Priestorové problémy

Som nesmierne rada, že sa môžem zúčastniť tohoto vášho zasadnutia, nakoľko táto obecná inštitúcia je najkompetentnejšia rozhodovať pri riešení rôznych problémov, ktoré sa v našej obci vyskytujú.

Chcela by som poukázať na viacero problémov, s ktorými naša materská škola neustále zápasí. Sú to problémy, ktoré nám bránia ešte lepšie, zaujímavejšie a prístupnejšie v plnom rozsahu, vzhľadom na jednotlivé vekové skupiny detí, plniť výchovno-vzdelávacie úlohy, ktoré nám vyplývajú z centrálnych plánov a ktoré sú určené ministerstvom školstva. Preto by som Vás dnes chcela poprosiť o pomoc pri riešení priestorových problémov v našej materskej škole, lebo tento problém je našim problémom číslo jedna. Toho času navštevuje našu inštitúciu 82 detí, a pracuje tam 8 kvalifikovaných učiteliek. Chcela by som poukázať na nevyhovujúce priestory v dvoch triedach, kde jedna miestnosť nám slúži ako herňa, učebňa a spálňa. V troch triedach nemáme stabilnú spálňu a preto musíme denne rozkladať a skladať lehátka a postelné prádlo k odpočinku detí. Tu vzniká náš každodenný veľký problém. Ten istý problém vzniká

po odpočinku detí, keďže za 30 minút by mala upratovačka postelné prádlo a lehátka uložiť v dvoch triedach. Obraciam sa preto na Vás s prosbou aj touto cestou, aby nám bola pridelená školníčkara, alebo ešte jedna upratovačka.

V pavilóne, kde sú v dvoch miestnostiach dve triedy, majú deti stiesnené podmienky na hranie, na rôzne činnosti, nehovoriac o tom, že cvičiť sa dá len tak, že deti jeden druhému zavádzajú, pri cvičení jeden druhého udierajú. Záujem rodičov si vyžaduje zvýšiť priestor tak, aby mohli byť prijaté všetky zapísané deti do materskej školy, a aby boli vytvorené optimálne podmienky pre každodennú prácu. Budova materskej školy bola odovzdaná do prevádzky v roku 1976. Pozostáva zo šiestich pavilónov. V troch pavilónoch je umiestnená naša materská škola so štyrmi triedami, v dvoch pavilónoch je materská škôlka s vyučovacím jazykom maďarským. V jednom hospodárskom pavilóne je kuchyňa a riaditeľstvo školy. Údržba budovy si vyžaduje nemalé finančné náklady na jej opravy. A minulom roku sa podarilo opraviť strechu, ktorá zatekala v každom pavilóne. Touto cestou Vám ďakujem, že sa nám to spoločne podarilo zvládnuť pred začatím škols-

kom roku. Chcela by som poďakovať aj za to, že sa nám po oprave strechy podarilo vymaľovať triedy, šatne a hygienické zariadenia v dvoch pavilónoch. Ďakujem Vám za pridelenie maliara, ďakujem aj obetavým rodičom za aktívnu pomoc pri maľovaní.

Len s Vašou pomocou a s pomocou rodičov sa nám podarilo začať školský rok včas a vo vhodných podmienkach. Chod do materskej školy zabezpečujeme z príspevkov, ktoré uhrádzajú rodičia (150 Sk za mesiac). Vďaka týmto fin. prostriedkom môžeme zabezpečovať čistiace prostriedky, spotrebný materiál na údržbu. Podarilo sa nám všade vymeniť úsporné splachovače na detské WC. Zariadenie je tiež opotrebované, na nové nieť financií, tak sa snažíme aspoň niečo oživiť novým náterom. Naším veľkým problémom bola porucha na kanalizácii, ktorá sa nedala ináč odstrániť, len veľkou búračkou. Ďakujem Vám, že sa to podarilo vyriešiť. Strecha nám zateká v hospodárskom pavilóne (v kuchyni). V budúcnosti by sa mohla riešiť novou strechou tak, ako v ZŠ s vyuč. jaz. maď. Je potrebné zaoberať sa i fasádou budovy, pretože na mnohých miestach veľmi opadáva omietka. Aj vybavenie v kuchyni je zastaralé,

opotrebované. Bolo by potrebné kuchyňu doplniť o nové nerezové hrnce, niektoré stroje: ako krájač na chleba, mliekovar a chladničku. Veľkým nedostatkom je, že materská škola nemá teplú vodu. Umývanie riadu v kuchyni je zabezpečené bojlermi. Niekedy sa stáva, že deti odmietajú umývať ruky v studenej vode, zvlášť v zimnom období. Preto sa obraciam na Vás s prosbou o vyriešenie tohoto problému v čo najkratšom čase. Napriek týmto problémom sa nám darí aj s pomocou rodičov našu prácu úspešne vykonávať. Podarilo sa nám v jednej triede sponzorský urobiť gumovú podlahu. Rodičia pomáhajú pri rôznych akciách, aktívne sa zapájajú do rôznych prác. Toho času budujeme spoločne detské ihrisko na dvore. Zapojili sa aj do skrášľovania dvora, dodali kvetinové priesady k výsadbe na dvor. Poďakujem sa aj Vám za dodanie kvetinových priesad, aj za poskytnutie autobusu na výlet do ZOO v Bratislave. Boli by sme radi, keby sa dlhodobé problémy nám podarilo vyriešiť k spokojnosti rodičov a pedagógov k 1. sept. 2007. Želám si, aby naša spolupráca bola aspoň taká dobrá, ako doteraz, a aby naše deti a rodičia boli s našou spolupracou spokojní.

Viera Profantová

Škola rodinného typu

V tichu zelene, v centre Gabčíkova sa nachádza ZŠ s vyučovacím jazykom slovenským. Škola, ktorej história siaha do obdobia II. svetovej vojny, dnes sídli v budove, ktorá bola postavená v roku 1985.

V súčasnosti má 9 tried a 174 žiakov. Je to škola rodinného typu, kde sa pedagogický zbor snaží o úzku spoluprácu s rodičmi. Spolupráca je veľmi dobrá a rodičia nás môžu kontaktovať počas celého dňa. Škola realizuje projekt „zdravá škola“, ktorý okrem iného znamená, že si deti v jednotlivých triedach raz v týždni, namiesto „bohatých“ salámových desiat, nosia ovocie a zeleninu. K získaniu zručností a utuženiu zdravia pris-

pieva i každoročný lyžiarsky výcvik a pobyt v škole v prírode, ktoré se tešia veľkej obľube. V rámci environmentálnej výchovy žiaci zbierajú tetrapaky, dvakrát do roka je zber triedeného papiera, a celoročne zbierame plasty. Tým vedíme žiakov k zodpovednosti vo vzťahu k prírode a k svojmu okoliu. Naša škola nielenže sa nachádza v peknom prostredí, ale veľa zelene máme i v priestoroch budovy, o ktorú sa starajú všetci zamestnanci a aj deti. Chodby a triedy skrášľujú výtvy žiakov, ktorí pracujú v krúžku s týmto zameraním. Vybavenie školy prispieva k zvyšovaniu úrovne vzdelávania. Doba si vyžaduje udržiavať tempo s vývojom, o čo sa snažíme i my v rámci našich možností. K tomu

prispieva dnes už neodmysliteľná učebná PC. Tá je hojne využitá i v mimovyučovacom čase až do neskorých popoludňajších hodín. Svoje zručnosti si žiaci overili i pri tvorbe stránok školského časopisu, ktorý sa darí vydávať už tretím rok. K zvyšovaniu úrovne výchovno-vzdelávacieho procesu prispieva Daltonská študovňa, ktorú sme zriadili vďaka projektu, ktorý podporovala Tatrabanka, a rodičovské združenie pri našej škole. Žiaci I. stupňa, kde sa daltonský spôsob vyučovania najviac využíva, môžu pracovať podľa individuálneho tempa pri vypracovávaní zadaných úloh v kultúrnom a príjemnom prostredí. Škola ponúka deťom každodennú činnosť v záujmových útvaroch. Súťaž „Superstar“,

ktorá odštartovala vo vľahnajšom školskom roku, se pre veľký záujem tento rok uskutoční 31. mája v miestnom kultúrnom dome. Škola sa pravidelne zúčastňuje rôznych súťaží. Najväčší úspech dosiahli naši žiaci D. Oravcová a V. Katonová v medzinárodnej súťaži Slávik Slovenska a A. Grófová v Olimpiáde nemeckého jazyka. Blíži sa Deň detí, tento rok ho chceme pripraviť v spolupráci so Záchranou službou, s pánom Culkom, ako športovo-zábavný deň pri Dunaji. Veríme, že naša škola i v budúcnosti bude mať svojim žiakom čo ponúknuť, a jej absolventi sa budú i naďalej bez problémov uplatňovať v ďalšom štúdiu.

Miroslav Ďurnek, riaditeľ

Szuper kocsit kaptak

Május 4-én a pozsonyi környezetvédelmi minisztérium illetékesei adták át a Komplex Mentőszolgálatnak azt a kisteherautót, amelyet ezentúl ökológiai katasztrófák elhárításában használnak majd.

A gépkocsicsoda felszereléssel együtt 2,8 millió koronába kerül, szárazföldön és vízen egyaránt bevezethető. A kulcsot Culka János a mentőszolgálat ügyvezető-elnöke, és Fülemts Krisztián igazgató vehette át Daniela Kobeťčiovától, a Környezetvédelmi Alap igazgatónőjétől. Culka beszédében örömet fejezte ki, hogy pontosan Szent Flórián napján vehették birtokukba az értékes autót.

A Komplex Mentőszolgálat nemrég vett részt a Novákyban felrobant katonai üzem kárelhárításában, illetve állandó jelleggel működnek együtt a rendvédelmi szervekkel, többek között eltűnt személyek felkutatásában is. Lapunknak Culka elmondta, olyan technikai felszerelés is található a kisteherautóban, amellyel például agresszív vegyszereket is ki lehet szivattyúzni. Háromezer literes tartálya van, amely minden vegyszernek ellenáll. A Komplex Mentőszolgálat egyébként egész Szlovákiában tevékenykedik, hiszen kihelyezett alakulatai vannak Bősön kívül Nagyszombatban, Trencsénben, Korponán, Eperjesen és Zsolnán is.

Culka János, a szervezet elnöke a kívülről családi háznak tűnő épületben fogad, amely a székházuk. – Történünk a 2000-es tiszai árvízzel kezdődött – kezdi a visszaemlékezését. Majd folytatja: – Akkor összeült néhány tettekre kész fiatalember, akik az önkéntes tűzoltók csapatához tartoztak. Kisvártatva döntöttek. Kiutaznak, és segítenek, amiben tudnak. Először tizenötön jelentkeztek a szolnoki tűzoltó-parancsnokságon, hogy jöttek menteni.

A közeli Tószegre küldték őket, mert ez a terület nem volt része az állami védekezés rendszerének. Ott a többi önkéntessel együtt segítettek. Egy hét után hazajöttek, majd egy negyvenhárom fős csapattá sokasodva tértek vissza Magyarországra. Sok mentőalakulatot láttak ez idő alatt, és innen jött az ötlet, hogy Szlovákiának is legyen egy saját önkéntes csapata – tájékoztat.

Culka János (jobbról) átveszi az ajándékautó kulcsát

A szerző felvétele

Katasztrófák, balesetek

Egyik feladatkörük közé tartozik azoknak a helyszíneknek a fertőtlenítése, amelyeket természeti katasztrófák sújtottak. Mások különböző járványokat igyekeztek megelőzni. Beszélgetőpartnerem hazai történettel kezdte: – Tavaly Rimaszécsen ütötte fel a fejét a sárgaság. Felhívtam a minisztériumot, hogy baj lesz. Három napon belül már kilenc településre terjedt át a vírus. Mire mi odaértünk, már tizenegy település volt zárlat alatt. Ha hamarabb kiküldenek bennünket, akkor talán megfékezhettük volna a járvány terjedését – vélekedik. Eddigi utolsó külföldi missziójuk Pakisztánban volt, földrengés után. Kaszmirban a hegyek között dolgozott a mentőcsapat – rengeteg volt a sérült.

Több tízezer sebesültet vittek Iszlambádba. Culka azt mondja, a kórházak inkább szeméttelre emlékeztették, mintsem egészségügyi intézményre. Ezeket kellett fertőtleníteniük. A csapatnak erre egy speciálisan kiképzett osztaga van. Ekor tizenhárom kórházban dolgoztak egy héttig. Ebből csak öt volt ténylegesen egészségügyi intézmény, a többi csak azzá alakították. Ezután a nemzeti stadionba irányították, ahol egy gyerekkórházat alakítottak ki. Tizenháromezer gyerek feküdt ott – a csecsemőtől a tizenkét évesig. Volt akinek fél keze nem volt, mellette fetrengő társának fél lába hiányzott. Többen a ke-

züket és a lábukat is elvesztették a hatalmas földrengésben. Itt a szörnyű látvány mellett állandóan amiatt sópáncodtak, hogy ha véget ér a humanitárius munkájuk, akkor mi lesz ezekkel a gyerekekkel? Se apjuk, se anyjuk, ki gondolja majd őket, vajon hányan éltek túl ezt a tragédiát?

– Ennek ellenére nem eshettünk pánikba. Ilyenkor elhullajtottunk néhány könnyecpet, de abban a pillanatban, ahogy onnan kiléptél, el kell, hogy felejtse! Keményen hangzik, de ha pánikba esel a tragédiák miatt, akkor nem tudod ezt a munkát végezni. Képtelen vagy segíteni, márpedig ez a legfontosabb feladat – magyarázza.

Egy újoncuk, aki itthon bevált mindennemű feladatnál, a 2005-ös Srí Lanka-i szökőár után egyszerűen feladta. Nem bírta elviselni a halottak látványát: itt egy gazdátlan kéz, egy láb, egy fej, egy torzó. Ezeket kellett szelektálni, majd a testet összerakni, hogy mi mihez tartozik – hallgatom őt elborzadva.

Januárban volt egy éve, hogy a magyarországi Hejcéen lezuhant az a szlovák katonai repülőgép, amely Koszovóból tartott Kassára, fedélzetén negyvenhárom személlyel. Egy katona élt csak túl a becsapódást. A gép a 773 méter magas Borsó-hegybe csapódott bele, tíz kilométerre a szlovák határtól. A szörnyű hír hallatára a bőszi mentőalakulat azonnal a helyszínre indult. Culka János folytatja

a visszaemlékezést: – A zimankós hidegben és a nagy hóban jó ideig egyedül csak mi tudtunk oda feljutni terepjárónkkal a tragédia helyszínére. Mi vittük fel a szlovák és magyar hadsereg tagjait a baleset közelébe. Megrázó érzés volt látni a szerencsétlenül járt áldozatokat, a viaszos fiatal arcokat – közli halkán. Ezután eszébe jut egy nyitrai eset, ahol egy apa kivitte négyéves kisfiát a folyóhoz, a víz alá nyomta, megvárta, amíg a szerencsétlen gyerek megfullad, majd önkézzel vetett végett saját életének is.

– A kollégám emelte ki a folyóból a kisfiút holttétét, és a kezembe adta. Engem otthon szintén egy négyéves kisfiú várt. Olyan volt, mintha a saját fiamat tartottam volna a kezeim közt. Akkor bizony zokogtam én is – emlékezik vissza.

Azt kérdezem tőle, meg lehet-e mindezt szokni? – Nehezen, de aki életet ment, az ne érzélgősködjék. Embert próbáló férfimunka ez.

Elhivatottsággal

Mindannyian önkéntesek, szabadidejükben végzik ezt a munkát: ha kell fizetetlen szabadságra mennek, és mentenek. Megkérdeztem, hogy vesztettek-e már el csapattagot valamilyen bevetés során? Nagyon kopog az asztalon, felnéz az égre, és annyit mond: – Ha tizenöt mentős megy ki, akkor legfeljebb tizenöt és fél jöhet vissza, tizennégy és fél soha! – válaszolja mosolyogva. Én először nem értettem a felet, aztán elárulta, hogy nők is vannak a csapatban. Mégis mi a szabály? Első pont: a mentős élete a legfontosabb! A vezetőnek tudnia kell, a csapatának tagja hova megy, mire készül, meg tudja-e csinálni. Egy „szappansztorit” hoz fel példának, ahol a hős életmentő beáll a sérült és a szikla közé, hogy védje a sebesültet. A valóságban a helyzet pont fordítva van: a sérültet kell a szikla és maga közé helyezni. Mert aki még egészséges, az lehetőleg ne sebesüljön meg, különben mindketten meghalhatnak. Ez alapszabály.

Hosszú beszélgetésünk végén rádőbbszemtem, hogy esetükben a munka szó nem fedi a valóságot, hiszen elhivatottságuk, bátorságuk inkább azt mondatja velem: számukra ez a tevékenység amolyan életreszóló küldetés. Rendszerint a természeti katasztrófák vagy az emberek okozta pokolban.

Undesser Tímea

Dübürgő vasparipák

Több száz motorkerékpár-rajongó lepte a labdarúgó stadiont május 19-én.

Mindannyian a legújabb és sokféle extrákkal ellátott vasparipákra voltak kíváncsiak. Természetesen a motorosokra is, akik nem minden-

napi hobbi és életmód képviselői. Sokan vertek sátrat a vendégek közül, és így igazi tábori hangulatban tölthették el a három napot a motorosok is. Sok volt az érdeklődő, szombaton például a motoros-felvétel miatt egy időre szinte megállt az élet, hiszen rengeteg helyen

szembesültek az érkezők forgalom-eltereléssel és lezárt utakkal. A legélvezetesebb talán az volt, amikor felsorakozva száguldottak végig a környező falvakban és városokban – szinte teljesen megbénítva a közlekedést. Mi is csaknem negyed óra várakozás után tudtunk gépkö-

csival továbbhajtani. De ennek a szenvedélynek a légköre szinte leírhatatlan. Miként azt is, ahogy a motorosok hangos dudálással és intgetéssel köszönték meg türelmünket. És érdeklődésünket.

(und)

Motorcsodák nagyközségünkben

A szerző felvételei

A bősi aranykovács Éjszaka bunyóztak

Dél-szlovákiai birkózósikerek jegyében zajlott az idősebb diákok országos bajnoksága kötöttfogásban, melyen a bősiek, gútaiak, madariak és a somorjaiak képviselői a tizenegy súlycsoportból hatban elsőséget szereztek.

Elsősorban a bősiek taroltak, akik háromszor kerültek a dobogó legmagasabb fokára. – Annak ellenére, hogy mostoha körülmények között készültünk a viadalra, kiválóan helytálltunk. Ugyanannyi aranyérmet termeltünk, mint a sportközpontban készülő kassaiak. Egyébként a három bajnoki cím mellé egy bronzérmet is

begyűjtöttünk. Védenceim közül a legkiemelkedőbb eredményt Kovács Attila érte el. A korosztály és a súlycsoport honi viszonylatban leggyőzhetetlen eminense ugyanis sorozatban immár tizenegyedik bajnoki érmét szerezte – értékelte a Duna-partiak helytállását id. Rákóczi András, a Bősi Birkózóklub elnök-főedzője. A rutinos sportvezető nehezményezte, hogy a tehetségek helyett több ízben is a gyakran bakizó bírók játszották a főszerepet a sninai szőnyegeken. – Nincsenek tisztában a szabályokkal, illetve azok gyakorlati alkalmazásával vannak problémáik. Nehéz feladat megmagyarázni a gyere-

keknek, hogy miért fosztották meg őket a vélt győzelemtől – bírálta a rendezvény leggyengébb láncszemét a sportvezető. A csapatversenyben ugyan a kassaiak diadalmaszkodtak 48 ponttal, mögöttük a második helyen a bősiek (37) végeztek. A somorjaiak a 4., a madariak az 5., a komáromiak a 6., a gútaiak pedig a 7. helyre kerültek a klubrangsorban. (ái)

Bősi győztesek: 35 kg: Kovács Attila; 42 kg: Férnyák Attila (Bős); 53 kg: Döme Erik (Bős)

A komáromi Szayka Róbert szakági vezető három vállalkozó kedvű védencével Budapesten vendégszerepelt, ahol a Küzdelmek éjszakája nevet viselő, pénzdíjas full-contact viadalon is a legjobbak közé tartoztak.

Érdekesnek találtuk, hogy a szorítóban küzdő bősi trió tagjai egy másik sportágban kerültek a figyelem fókuszába. Nagy Marián pusztakezes full-contactban Polgár Norbertet (Jász Kempo) nyakfeszítéssel az első menetben, Buchinger Iván pedig Hamar Lajost (Jász Kempo) karfeszítéssel a harmadik menetben győzte le pusztakezes full-contactban. Végül Attila kesztyűs full-contactban a romániai Simon István elleni meccsen a 3. menetben karfeszítéssel diadalmaszkodott. (ái)

Gyorsleltár idénnyzárás előtt

Az már két fordulóval a nyugat-szlovákiai III. liga 2006/2007-es bajnoki évfolyamának befejezése előtt nyilvánvaló, hogy a mezőny bőszi újonca az élvonalban zárja a pontvadászatot.

A Szaban Tibor edző vezette Duna-partiak helytállása, csupán azok számára jelenthet meglepetést, akik nem ismerik a háttérben zajló színvonalas szakmai munkát, a Liskay Tibor klubelnök vezette tisztségviselők munkatilosát, tempóját. Ugyancsak sokat nyomott a latban a Bósi Községi Hivatal anyagi támogatása, a helybeli cégek, magánvállalkozók önzetlen segítsége. Nem szabad figyelmen kívül hagyni a bőszi és a környékbeli futballínyencek részéről megnyilvánuló, egyre nagyobb érdeklődést. A parkerdei futballpályán lejátszott párharcokon átlagban félezer szurkoló buzdította kedvenceit. A derbiken pedig nyolcszáz drukker megjelenése sem számít már meglepetésnek. A 28. forduló után a nagyközséget képviselő kollektíva 45 ponttal (11 győzelem, 8 döntetlen, 9 vereség, 35:34-es gólkülönbség) a hatodik helyről várja a hajrárt, még mindig jó eséllyel pályázik az előbbrelépésre. Egyébként még mindig él a remény arra, hogy a Csallóközt képviselő csapatok jobbika legyen. Természetesen ehhez meg kellene előznie nagy riválisát, a somorjai STK együttését. „A sikeresnek értékelhető időszak legfontosabb összetevőit boncolgatva el kell mondani, hogy Szaban Tibor személyében kiváló stratégia irányítja a csapatot. Az egykori élvonalbeli futballista, aki külföldön is letette névjegyét, az

Légicsata a Somorja-Bős derbin

Fogas Ferenc felvétele

erőnléti edzések nagy tudora. Egyben kiváló pszichológus, képes felütni védeceit. További nagy pozitívuma, hogy sikerorientált. A gyakorlatokon nem lazálhatnak futballistáink. Senkinek nincs bérelt helye nála. Ezek olyan tulajdonságok, melyek nélkül még a legjobb futballistákkal rendelkező együttes sem lehet eredményes” – kezdte az idény végi mérlegvonást Liskay Tibor. Elmondta, előnyükre szolgált, hogy a játékosállományt zömmel hazai és környékbeli labdarúgók alkotják. Olyanok, akik volt állomáshelyükön

olykor bizony méltatlanul kerültek mellékvágányra. Esetleg rangon alulnak tartják, hogy a szomszédos Ausztriában, egy nevenincs csapatnál légióskodjanak, visszafejlődjenek. „Őket még fűti a bizonyítási vágy, amit nálunk megfelelő edzői ráhatással sikerült a kollektíva szolgálatába állítani. Jónak mondható az edzéseken való megjelenés is. Természetesen a játékoskeret kialakításához, a gyakorlatok, a nyári és a téli felkészülési időszak megfelelő feltételeinek, az orvosi ellátás, a regenerációs lehetőségek biztosításá-

hoz nem csupán megfelelő szakmai és szervező munkára van szükség. Ezen a szinten a megfelelő anyagi háttér kialakítása nélkül nem lehet eredményes egy színvonalas produkciót szavatolni igyekvő klub. Ebben oroszánrészt vállalt Fenes Iván, községünk sportkedvelő polgármestere, a képviselő-testület, illetve további szponzoraink is. Köszönet érte. Bízom a sikeres végjátékban a további eredményes, nézőcsalogató folytatásban” – fejezte be értékelését a klubelnök.

(ágh)

Csicsay mesterhármasa

Csicsay Kornél triplájával, melyet egyébként öt perc (62-67.) leforgása alatt produkált, simán győzték le a III. liga nyugat-szlovákiai csoportjában a bősiek vasárnap délután párkányi riválisukat.

„Egy ízben már volt ilyen feledhetetlen élményben részem. Akkor még az V. ligában futballoztam és

a dióspatonyiak mezét viseltem. A vágpattaiak kapujába – középhátvédként – ugyancsak háromszor találtam be” – lapozott a múltban a Szaban-legénység befejező csatára. Ezúttal a második góloom volt a leglátványosabb. Örültek a társak, a nézők. Természetesen én is boldog, nagyon boldog voltam. Rádásul eloszlattuk a kételyeket,

ugyanis a meccs előtt sokan azt rebesgették, hogy megkegyelmezzünk a sereghajtó párkányiaknak, pontosabban fogalmazva nekik ajándékozunk a pontokat” – adta közre élményeit, érzéseit a rutinos futballista, aki egykor az Artmedia és a DAC mezét is viselte. Mi azonban arra is kíváncsiak voltunk, miért cserélte le a gólvágót

Szaban Tibor, a bősiek sikerkovácsa. „Kornél teljesítette feladatát, játékaival produktívásával egyaránt elégedett voltam. Ugyanakkor lehetőséget kínáltam a cserejátékosoknak is. Nem elég csupán edzeni, élesben is látni akartam, mire képesek, tudnak-e élni a lehetőséggel” – hangzott a tréner foci-filozófiája. (ái)